

La finestra oberta

ÀNGEL DALMAU AUSÀS

Taxa turística

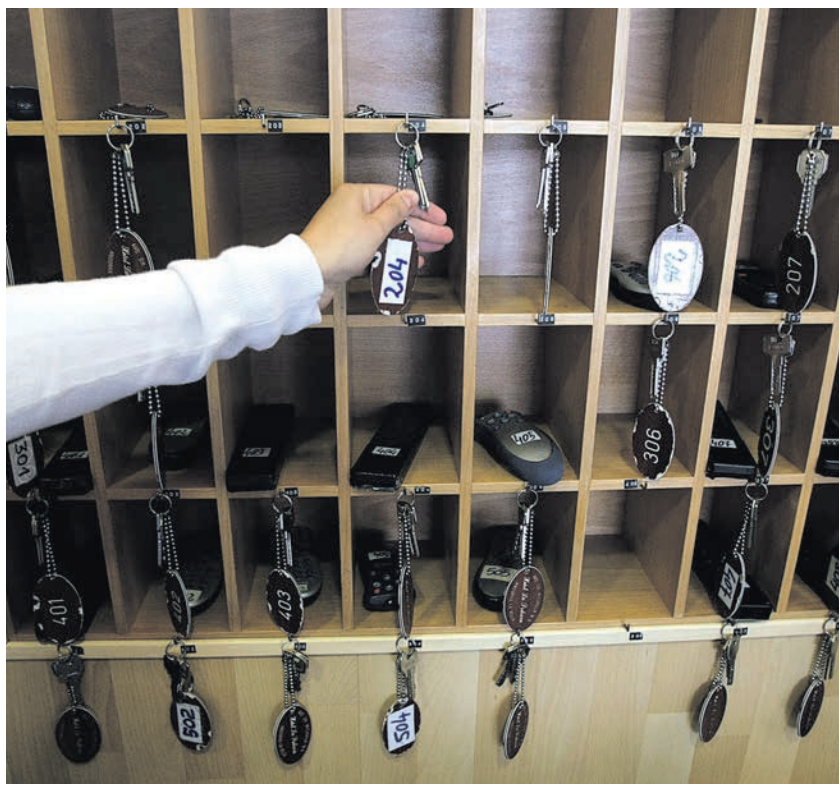
Explicaré una possible història viscuda per uns amics: On anem de vacances? Podríem anar a París o a Roma o a Madrid. Què us sembla? I per què no anem a Andorra? Ho tenim aquí mateix i res d'avió. A Andorra? Ja hi hem anat moltes vegades! Sí, però aquesta vegada podríem agafar un hotel a una parròquia alta i cada matí fem una bona excursió. Andorra està farcit de llacs i boniques muntanyes i cims. Us animeu? Les altres vegades ens quedàvem a un hotel d'Escaldes i avinguda Carlemany i Meritxell de punta a punta, Caldea i poca cosa més. Aquest cop seria totalment diferent, o no heu vist l'anunci a TV3 i als canals de Mediaset? Fet, anem-hi!

Els meus amics arriben a Andorra, a la parròquia d'Ordino. Sis nits d'hotel i tot planificat per fer cinc excursions. Comapedrosa, l'Estanyó, la Vall de Sorteny, Arcalís i un dia a Naturland. Això els matins. Després un bon dinar al restaurant, una mica de descans i més tard de compres.

Arriba l'hora de marxar. Paguen l'estada.

Sis nits tant i la taxa turística tant. Com? Taxa turística? Hem vingut moltes vegades i mai ens havien cobrat una taxa turística! Tot ha anat meravellosament bé, hem pogut gaudir de la natura, del comerç i restauració. Per cert, uns restaurants esplèndids. Ara volem cobrar una taxa turística?

Han estat a casa nostra amb tota la família dinant i sopant cada dia de restaurant, gastant milers d'euros,

aquests dinerets que ara han de pagar perquè el Govern s'aprofiti del turisme, els sap greu. Trigaran a tornar. Si venen, serà d'anada i tornada el mateix dia.

Aquesta història s'acosta molt al que ens trobarem aviat.

Ara, els consellers generals de la majoria volen una nova llei on imposarem una taxa als turistes.

Fem publicitat a les televisions dels països veïns (a saber quant ens gastem i crec que són diners ben gastats), volem que ens visitin i, ara, vine, però paga per quedar-te a Andorra. Fa anys que estem estirant més el braç que la màniga. La situació financera del país està a l'UCI. Amb un deute que fins i tot em fa vergonya escriure'l. És un escàndol. Però els caps pensants del Consell General estan valorant establir la taxa turística. Demanaran als visitants que es quedin a dormir i ens ajudin a fer front a les males actuacions que any rere any han fet els governants. Després que no es queixin si el turisme es cansa del país i les botigues, hotels i restaurants perden clients. Haurien de pensar en les famílies que de-

penen de la restauració i el comerç i dedicar les hores a buscar solucions per les persones que pateixen alguna malaltia greu no s'hagin de desplaçar cada dia a Barcelona a fer-se la radioteràpia.

Una manera de fer calaix és estalviar. Potser és hora que mirin els sous que cobren els que tenen responsabilitats polítiques... Tots. Coprínceps (uffff), síndics (uffff), cònsols, gent del Govern i no només amb responsabilitats polítiques, tots. Quants milions ens estalviaríem? *Ande yo caliente, riase la gente.* Quants milions val la nòmina d'un sol mes del Govern?

Tenim un país preciós, espectacular, increïble. Si ens deixéssim d'egos, afany de poder i es volgués portar a terme polítiques encarades realment a donar a les ciutadanes i ciutadans una millor qualitat de vida potser ja no parlariem de les dues Andorres. Els consellers generals, ministres, cap de Govern, cònsols... Haurien de centrar el seu treball en les persones i actuar amb sentit comú. ≡

Memòria del Consell Nacional de Progressistes-SDP